

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **K. S.** ,
w przedmiocie wyroku łącznego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 2024 r.,
wniosków obrońcy skazanego oraz samego skazanego o wstrzymanie wykonania
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 28 czerwca 2023 r., II AKa 155/23,
utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 26 stycznia 2023 r., III K 314/22,

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2023 r., I KK 437/23, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu utrzymał w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego we Wrocławiu wydany dnia 26 stycznia 2023 r. wobec K. S. (sprawa III K 314/22). Tym wyrokiem orzeczono wobec skazanego trzy kary łączne pozbawienia wolności: 7 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności; 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 3 lata pozbawienia wolności. Wyrok zawierał także orzeczenia o karach łącznych grzywny oraz o zaliczeniach na poczet orzeczonych kar łącznych okresów kar wykonanych. Od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu kasację wniósł obrońca skazanego, zawierając w niej wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią

prawomocnego wyroku łącznego. Dnia 13 lutego 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynął także osobisty wniosek skazanego, w którym skazany wnioskował o wstrzymanie wykonania pięciu wymienionych w tym piśmie kar „jednostkowych”, objętych zaskarżonym wyrokiem łącznym, które według pisma skazanego miałyby podlegać osobnemu wykonaniu po uwzględnieniu kasacji i uchyleniu wyroku łącznego.

Z informacji zawartej w NOE-SAD wynika, że skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia jednej z kar łącznych objętych zaskarżonym wyrokiem łącznym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Oba wnioski o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku łącznego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia wyroku, przy jednoczesnym uznaniu, że wykonywanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Podniesienie przez obrońcę skazanego zarzutu wskazującego na wystąpienie w tej sprawie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie może samo przez się prowadzić do wstrzymania wykonania zaskarżonego prawomocnego wyroku łącznego. Sąd Najwyższy dostrzega, że zarzut kasacji dotyczy tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., związanej z tym, że w składzie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu zasiadali sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Jednakże sam fakt powołania do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego w procedurze, o której mowa powyżej, nie jest wystarczający do uznania, że w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza (por. uchwała składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20, OSNK 2020, z. 2, poz. 7; uchwała

składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Natomiast kwestia zaistnienia podstawy uchylecia wyroku z art. 439 § 1 k.p.k., z uwzględnieniem okoliczności sprawy i okoliczności związanych z nominacjami sędziów, o których mowa w zarzucie, będzie przedmiotem rozważań w ramach merytorycznego rozpoznania kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od wyroku łącznego, wydanego przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu i utrzymanego w mocy przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[ms]